

ירושלים ובני ברק בהגירה שלילית, מודיעין עילית מובילה בילודה

מנתוני הרשויות המקומיות לשנת 2017 שמפרסמת הלמ"ס, 5,275 תושבים עזבו את העיר בני ברק, וכ-6,000 איש עזבו את ירושלים • למשפחה ממוצעת במודיעין עילית יש 7.67 ילדים, לעומת ממוצע ארצי של 3.11 • השיעור הנמוך ביותר של מקרי סרטן בקרב גברים היה בביתר עילית • שיעורי עודף המשקל הנמוכים ביותר בקרב תלמידים היו במודיעין עילית

תושבים מיושבים אחרים ואיברה סה"כ 1,104 תושבים.

הוד השרון המדורגת באש"כול השמיני במדד הסוציאל-אקונומי היא העיר השנייה במאזן הגירה חיובי עם 1,487 לאחר שעברו אליה 3,339 תושבים ועזבו רק 1,852. בתוך העיר, עברו דירה 3,144 תושבים.

ההפתעה הצפונית - עפולה, המדורגת סוציאל-אקונומית באשכול החמישי נרשמה במקום השלישי עם מאזן חיובי של 1,275. עזבו אותה 1,385 תושבים אבל היא קלטה 2,660 תושבים חדשים. בתוך הנתונים הללו בולטת ההפתעה הדרומית הלא היא שדרות שמעפילה השנה לעשירייה המוביל לה במאזן ההגירה החיובי.

אשקלון מדורגת רביעית, חדרה חמישית, רמת גן במקום השישי וביתר עילית מדורגת שביעית במאזן ההגירה החיובי המציג נתון של 706 תושבים נוספים, טירת כרמל שמינית ופתח תקווה במקום התשיעי. בתוך כך מפתיעה כאמור העיר שדרות הסוגרת לראשונה את העשירייה המובילה בהגירה חיובית, על אף היותה נמצאת בסיכון בטחוני בשל קרבתה לעוטף עזה.

בריאות, כלכלה וריבוי טבעי

מהנתונים המתפרסמים בתחום גביית הארנונה למגורים עולה כי בשנת 2017 ברשויות המקר מיות נרשם שיפור קל, כאשר יחס הגבייה עמד על 74.9%. ההכנסות מארנונה שלא למגורים עמדו על 55.6% מסך ההכנסות מכלל הכנסות הארנונה, לעומת 56.4% בשנת 2016.

מתוך 255 הרשויות המקומיות, 83 מהן נרשם גירעון תקציבי בשנת 2017, לעומת 69 תונים משנת 2016 בהם נרשמו גרעונות ב 69 רשויות, ו-86 רשויות בשנת 2015. הכנסות

2017 התגוררו בה 901,300 תושבים, עברו בשנה זו עברו דירה בתוך העיר 71,485 תושבים.

בסוף שנת 2017 מנתה האוכלוסייה בישראל כ-8.8 מיליון תושבים, 74.8% מהם התגוררו בערים. לא רק ירושלים - גם העיר תל-אביב יפו סבלה בשנה זו מהגירה שלילית. 21,533 תושבים עברו לתל-אביב, רבים מהם מהעיר הסמוכה רמת-גן, לעומת 23,047 שעזבו את תל אביב, גם כאן העוזבים נשארים קרוב ומעדיפים את רמת גן, שלא פחות מ-2,593 מתושבי תל-אביב עברו להתגורר בה.

אחרי ירושלים, במקום השני ברשימת מאזן ההגירה השלילי נרשמת אשדוד, עם מאזן הגירה של 3,003 איש. אשדוד שאמנם קלטה 6,230 תושבים חדשים, אך היא איבדה 6,230 מתושביה לטובת יישובים אחרים. בתוך אש"דוד, שמעמדה הסוציאל-אקונומי ממוקם באש"כול החמישי, עברו דירה בשנה זו כ-14,600 תושבים בתוך העיר.

במקום השלישי במאזן ההגירה השלילי מדורגת חיפה שמעמדה הסוציאל-אקונומי הוא באש"כול השביעי, עם נטישה של 2,369 איש סה"כ, זאת בחישוב של 9,870 איש שנטשו את העיר לאחר שעברו אליה 7,501 תושבים חדשים. ב-2017 עברו דירה 18,666 תושבים בתוך שטחי העיר.

במקום הרביעי מתוך רשימות הערים נמצאת העיר בני ברק עם מאזן הגירה שלילי של 2,158 איש - זאת לאחר חישוב של 3,117 התושבים שנכנסו אליה. אך לצורך המבחן האמיתי יש להביא בחשבון את הנתון הגבוה - 5,275 תושבים בים עזבו אותה. בשנת 2017 - 10,551 תושבים שינו כתובת בתוך העיר.

ברשימת הערים המובילות ניצבה במקום הראשון גם בנתוני 2016, העיר ראש העין, בעיקר בשל בניית השכונות החדשות במסגרת תכניות "מחיר מטר" ו"מחיר למשתכן".

העיר ראש העין, שמספר תושביה עומד על 50,500 ומעמדה הסוציאל-אקונומי ממוקם באש"כול השביעי, מציגה מאזן הגירה חיובי של 4,119 איש, לאחר שקלטה בשנה זו 5,223

איציק מצרפי

בקובץ הרשויות המקומיות בישראל לשנת 2017 הוצגו נתונים של 255 הרשויות המקר מיות בישראל, בהן 77 עיריות, 124 מועצות מקומיות ו-54 מועצות אזוריות. הנתונים שמפרסמת הלמ"ס עוסקים בין היתר בתחומי הדמר גרפיה, הרווחה, הבריאות, החינוך, התחבורה ומצבן הכלכלי של הרשויות.

הערים הגדולות ממשויכות לאבד תושבים בקצב גבוה, גם השנה ירושלים מככת בראש רשימת הערים שתושביהן עזבו, מספר העולה על כמות התושבים שנכנסו. אחריה במאזן ההגירה השלילית נמצאות הערים אשדוד וחיפה. ת"א גם כן מאבדת תושבים. ראש העין, לעומתן, מדווחת על ביקושים גבוהים למגורים וחדרה מפתיעה.

הנתונים המתפרסמים עולים מסיכום מספרי מאזן ההגירה הפנימית של היישובים בארץ, מספר הנכנסים פחות מספר היוצאים. מאזן הגירה פנימית, משקף מעבר של תושבים בין יישובים בתוך הארץ. מאזן הגירה מביא בחשבון גם מהגרים מחוץ לארץ לתוך ישראל ומהארץ אל מחוץ למדינה.

17 אלף מתושבי ירושלים עזבו את העיר בשנת 2017, לעומת 11 אלף בלבד שעברו להתגורר בה. על-פי נתוני הלמ"ס, יעד ההגירה המועדף של הירושלמים היא העיר תל-אביב, אליה היגרו 1,622 מתושבי העיר. ואם שאלתם את עצמכם מי מגיע לירושלים - העיר שממנה הגיע המספר הגדול ביותר (686) של תושבים לירושלים הייתה בני-ברק. בתרגום חופשי - העוזבים את העיר הם חילונים ברובם, ואילו המגיעים אליה - חרדים.

על אף שהיא מחזיקה שוב את ראשות טבלת ההגירה השלילית, מצבה של ירושלים השתפר לעומת נתוני השנה שעברה, אז נתון ההגירה השלילית בה היה גבוה יותר ועמד על 7,952 נוספים.

מההיבט הכלכלי, מעמדה הסוציאל-אקונומי של ירושלים ירד השנה לאשכול השני. נכון לסוף

דתיים יותר - מתנדבים יותר, תורמים יותר

מחקר חדש של המכון החרדי למחקרי מדיניות בדק את שיעורי ההתנדבות בישראל וגילה שככל שמידת הקרבה לדת עולה, כך גדלה הנכונות להתנדב ולתרום לזולת - בזמן ובכסף • החברה החרדית מתאפיינת בשיעורי תרומה והתנדבות מהגבוהים ביותר

איציק מצרפי

מחקר חדש שערך "המכון החרדי לחקר מדיניות" לרגל יום המתנדב הבינלאומי שצוין לאחרונה ובדק את שיעורי ההתנדבות בישראל, מגלה כי ככל שמידת הקרבה לדת עולה, כך גדלה הנכונות להתנדב ולתרום לזולת - הן במונחי "זמן" - תרומה באמצעות פעילות פיזית והן במונחי "כסף".

המחקר, שבוצע על ידי ניצה קלינר קסיר - המנהל לשירות המכון החרדי לחקר מדיניות, ניתח את נתוני הסקר החברתי של הלמ"ס בשנים 2015-2017 ובחן את הקשר שבין תרומה להתינדבות בכל אחת מקבוצות האוכלוסייה בחברה היהודית.

מהנתונים עולה כי ישראל היא "מדינה של מתנדבים", כ-64% מאוכלוסיית ישראל מסייעים לזולת באמצעות תרומה כספית או פעילות התנדבותית, כאשר 59% תורמים תרומה כספית

בלבד בין שתי הפעילויות ובחברה החרדית נמצא קשר חיובי חלש עד אפסי. אולם חרף הקשר החלש שיעור התורמים וגם מתנדבים בחברה החרדית הוא הגבוה ביותר ועומד על 34%, לאחריה הציבור הדתי, כש-29% מהם פועלים בשתי דרכי הסיוע לזולת.

המכון החרדי למחקרי מדיניות נוסד במטרה לקדם מדיניות מקצועית מבוססת מחקר בסדר גיות אזוריות הנוגעות למפגש שבין הציבור החרדי והחברה הישראלית. לפי התחזיות הסטטיסטיות, הציבור החרדי בישראל עתיד לגדול באופן דרמטי, ולהשפיע באופן מרחיק לכת על החיים בישראל מגוון תחומי החיים האזרחיים, ובהם כלכלה, תעסוקה, דיור ורווחה. המכון החרדי למחקרי מדיניות נוסד כדי לסייע בשילוב החרדים בחברה הכללית בישראל, לחקור ולנתח את המצב הקיים והעתיד, לסייע בקביעת מדיניות וליצור כלים ואסטרטגיות פעולה למען החברה החרדית והחברה כולה.

לה מ-500 ש"ח בשנה ו-21% מהמתנדבים מש"קיעים בהתנדבות למעלה מ-10 שעות שבועיות. החוקרים מסבירים כי "נתניה לזולת נפוצה מאוד בחברה הישראלית, כאשר מרבית האזרחים נותנים עדיפות לתרומה כספית על פני התינדבות הגוזלת זמן. הנתונים מראים כי החברה החרדית מרשימה במיוחד בהיבט זה, והפער בין האוכלוסייה גדול אף יותר כאשר התרומה נמדדת כשיעור מתוך ההכנסה הפנויה: החרדים תורמים 4.6% מהכנסתם הפנויה, לעומת יהודים לא-חרדים שתורמים רק 1.2% וערבים שתורמים 2.3%. בחברה הערבית שיעור התורמים וגובה התרומות אמנם נמוכים יחסית לקבוצות האחרות, אך התרומות כשיעור מתוך ההכנסה הפנויה גבוהות יחסית".

המחקר בחן גם את הקשר שבין תרומה להתינדבות, ומצא שדרכי סיוע אלה הולכות יד ביד בחברה הדתית יותר מבכל חברה אחרת. בחבי החילונית-מסורתית נמצא קשר חיובי חלש

ו-21% מתנדבים. החברה החרדית מתאפיינת בשיעורי תרומה והתנדבות מהגבוהים ביותר. עם זאת, המחקר מגלה כי קיימת שונות גדולה בין אוכלוסיות בחברה הישראלית, ככל שקבוצת אוכלוסייה מוגדרת כ"דתית" יותר - שיעורי ההתנדבות והתרומה עולים.

החברה החרדית מתאפיינת בשיעורי תרומה והתנדבות גבוהים יותר משאר קבוצות האוכלולרסייה: 89% מבני ה-20 ומעלה תורמים ו-38% מהם מדווחים על פעילות התנדבותית. לעומת זאת, בחברה החילונית - 54% בלבד הצהירו על תרומה ו-21% בלבד מתנדבים.

גם מבחינה היקפית התרומה וההתנדבות החברתית מובילה: 67% מהתורמים עושים זאת בסכומים של למעלה מ-500 ש"ח בשנה, ו-47% מהמתנדבים מקדישים למעלה מ-10 שעות בשבוע להתנדבות. בחברה החילונית, רק 19% מהתורמים מדווחים על תרומה של למע-